

бѣха — следователтъ, слабичкъ, съ изпито лице, човѣкъ, облѣченъ въ старо пардесю, стисналъ подъ мищница кожена чанта, и докторътъ — кжсъ, пълень, съ голѣма посивѣла глава и изпъкнали очи, които му придаваха сърдитъ изразъ. Върху колѣнетъ си той крепѣше тумбестъ лѣкарски несесеръ. Отвреме на време следователтъ сгърчваше лице въ болезнена гримаса и се размърдваше. Тогава седналиятъ отсрѣща младъ замѣстникъ прокуроръ, стегнатъ въ хубавъ пжтенъ костюмъ, и съ цигара въ уста, участливо се обръщаше къмъ него, но не се решаваше да се обади. Той бѣ отскоро назначенъ въ сжда, и още не бѣ се сближилъ съ колегитъ си.

Градътъ отдавна се бѣ скрилъ задъ първото възвишение. Файтонътъ се друшаше по разваления, цѣлъ въ локви, пжтъ, който лѣкатѣше между нивя, съ наведени класове и наводнени ливади, заприличали на малки блата. Тукъ-тамъ изъ тѣхъ бавно крачеха щъркели. Отъ ширината лѣхаше миризъ на тиня и на влажна трева.

Въ колата мълчаха. Младиятъ прокуроръ за втори пжтъ предложи цигари на другаритъ си, и тѣ за втори пжтъ мълча-